

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาเพื่อปลุกโซคของลูก เพียงด้วยการกลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นที่โซคของลูกจะถูกปลุกให้ตื่นขึ้น

คำถาม: อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของลูกๆ ผู้ที่โซคของเขานั้นได้ถูกปลุกขึ้นมาแล้ว?

คำตอบ: พวกเขากลายเป็นเทพแห่งความสุข พวกเขาประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขามาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและทำให้ทุกคนเป็นสุข พวกเขาไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใคร พวกเขาคือลูกๆ ของไวยาส, สุขเทพ, ผู้ประทานความสุขที่แท้จริง พวกเขาได้ละทิ้งกิเลสทั้งห้าและเรียกได้ว่าเป็นราชาโยคีที่แท้จริง, ราชธานี สภาพของพวกเขานั้นคงอยู่อย่างมั่นคงและสม่ำเสมอ พวกเขาไม่เคยร้องไห้เกี่ยวกับสิ่งใด พวกเขาเรียกได้ว่าเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

เพลง: ฉันได้มาจากการปลุกโซคของฉัน

โอมซานติ เมื่อลูกได้ยินบรรทัดนี้ของเพลง ลูกๆ ที่สุดแสนหวานควรที่จะขนลุก เป็นเพลงธรรมดาแต่ไม่มีใครอื่นรู้ความหมายของเพลงนั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูกถึงความหมายของเพลงและคัมภีร์เหล่านั้น ลูกๆ ที่สุดแสนหวานรู้ด้วยเช่นกันว่าในยุคเหล็กโซคของทุกคนนั้นอยู่เฉย ในยุคทองโซคของพวกเขานั้นตื่นอยู่ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ปลุกโซคที่อยู่เฉยของลูก ให้การกำหนดและสร้างโซคของลูก ท่านั่งที่นิ่งและปลุกโซคของลูกๆ ทันทีที่ลูกถือกำเนิดโซคของเขานั้นก็ถูกปลุกขึ้น ทันทีที่เด็กเกิดมาเขาก็สำนึกว่าเขาคือทายาท ในความเป็นจริงนี่คือประเด็นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ รู้ว่าโซคของลูกนั้นตื่นขึ้นแล้วและแล้วก็อยู่อย่างนิ่งเฉยทุกวงจร เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์โซคของลูกก็ถูกปลุกขึ้น มีคำกล่าวว่า: อาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ คำว่า ‘อาศรม’ หมายถึงบางสิ่งที่บริสุทธิ์ มีอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ และในทางตรงกันข้ามก็มีศาสนาที่ไม่บริสุทธิ์ ซึ่งจะไม่เรียกว่าเป็นอาศรม ทุกคนทำตามหนทางของการครองเรือน แม้กระทั่งสัตว์ก็มีสิ่งนั้น ทุกคนสร้างลูกๆ แม้กระทั่งสัตว์ก็กล่าวได้ว่ามีหนทางของการครองเรือน เวลานั้นลูกๆ รู้ว่าในยุคทองลูกเคยเป็นเทพผู้ที่เคยเป็นของอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ ค่ายกย่องของพวกเขามีการร้องไว้ “...เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม...” ลูกเองนั้นเคยร้องเพลงนี้เช่นกัน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพอีกครั้ง มีศาสนาเทพ บราห์มา, วิษณุและชางกาก็เรียกว่าเป็นเทพเช่นกัน “ขอคารวะต่อพรหมเทพ ขอคารวะต่อวิษณุเทพ” อย่างไรก็ตามสำหรับชาวพวกเขาพูดว่า: “ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา!” มีความแตกต่าง! ชีวาและชางก้าไม่สามารถเป็นหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกันได้ ลูกเคยมีสติปัญญาเป็นหินและเวลานี้กำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีเทพปัญญา เหล่าเทพนั้นไม่เรียกว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ตามแผนของละครเมื่อเริ่มที่จะกลายเป็นอาณาจักรของราวัน พวกเขาก็ต้องลงบันไดมา พวกเขาต้องเปลี่ยนจากผู้ที่มีเทพปัญญาเป็นผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกเจสิยวลดลงที่สุด ท่านทำให้สติปัญญาของลูกสูงส่ง ลูกมาที่นี่เพื่อกลายเป็นผู้ที่มีเทพปัญญา มีวัดของเจ้าแห่งความสูงส่ง (Lord of Divinity) ด้วยเช่นกัน ชุมชุมเกิดขึ้นที่นั่น, แต่ไม่มีใครรู้ว่าใครคือเจ้าแห่งความสูงส่ง ในความเป็นจริงเพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกสูงส่ง ท่านคือสติปัญญาของผู้รอบรู้ (Intellect of the Wise) นี่คือการหล่อเลี้ยงสำหรับสติปัญญาของลูกๆ สติปัญญาเปลี่ยนไปอย่างมากมาย มีคำกล่าวว่า “อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย...” สิ่งนี้ไม่ได้อ้างอิงถึงลิง เป็นมนุษย์ที่ได้กลายเป็นเช่นลิง เอป(Apes)ลิงไม่มีหางถูกเปรียบเทียบกับมนุษย์ สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นป่าของหนาม พวกเขาเฝ้าแต่สร้างความทุกข์แก่กันและกัน เวลานั้นลูกๆ ได้รับยาชูกำลังสำหรับสติปัญญาของลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังให้การชูกำลังแก่ลูก นี่คือการศึกษาล้ำเรียน ซึ่งเรียกว่าเป็นน้ำทิพย์ของความรู้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เรื่องของน้ำ ฯลฯ ทุกวันนี้พวกเขาเรียกสิ่งต่างๆ มากมายว่าน้ำทิพย์ พวกเขามักระวังพูดว่าน้ำของแม่น้าคงคาคือน้ำทิพย์ พวกเขาล้างเท้าของรูปบูชาของเทพแล้วดื่มน้ำนั้น พวกเขาเก็บน้ำนั้นไว้ พวกเขาคิดว่าน้ำเป็นหยदन้ำทิพย์พิเศษ พวกเขาไม่ได้บอกผู้ที่รับหยदन้ำนั้นว่าสิ่งนั้นจะทำให้พวกเขาสงบจากไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกน้ำของแม่น้าคงคาว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดว่าเมื่อใครตายเขาควรจะมีน้ำของแม่น้าคงคาอยู่ในปากของเขา พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าอรชุนได้ยิงธนูและแม่น้าคงคาก็ถือกำเนิดมาจากที่ที่ธนูนั้นตกลงไปในผืนดิน และแล้วเขาก็ได้ให้น้ำทิพย์แก่ใครบางคนดื่ม ลูกๆ ไม่ได้ยิงลูกธนูใด มีหมู่บ้านที่ซึ่งพวกเขารบราด้วยการใช้ธนูและคันธนู พวกเขาพูดว่าหัวหน้าของสถานที่นั้นคืออวตารของพระเจ้า พ่อพูดว่า: พวกเขทั้งหมดนั้นคือกูรูของหนทางบักติ มีสิทกูรูที่แท้จริงเดียวเท่านั้น ผู้ประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลสคือหนึ่งเดียวเท่านั้น และท่านพาทุกคนกลับบ้านไปกับท่าน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถพาลูกกลับบ้านได้ ไม่ได้มีแม้เรื่องของ การหลอมรวมไปกับธาตุบราห์ม การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วและเฝ้าแต่วนไปรอบวงจรที่เป็นนิรันดร์ เวลานั้นลูกรู้ว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์โลกซ้ำรอยอย่างไร มนุษย์นั้นคือดวงวิญญาณ, ไม่ได้รู้จักพ่อ, ผู้สร้างพวกเขา ผู้เดียวที่พวกเขาจดจำและร้องเรียกหา “โอ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ” พ่อที่มีขีดจำกัดจะไม่มันเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ พวกเขาพูดคำพูดที่ว่า “พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ” ด้วยความเคารพอย่างมาก พวกเขาพูดว่าท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข ในด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านคือผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข และเมื่อพวกเขามีความทุกข์ใดๆ หรือเมื่อลูกของพวกเขตายพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์ พระเจ้าได้ทำอะไร

หรือ? ท่านได้เอาลูกของเราไป! และแล้วพวกเขาก็ถูกดูหมิ่นพระเจ้า พวกเขาพูดว่าพระเจ้าได้ให้ลูกแก่พวกเขา ดังนั้นถ้าหากท่านจะนำเด็กคนนั้นไป เหตุใดพวกท่านจึงร้องไห้เล่า? เขาได้จากไปสู่พระเจ้าแล้ว! ไม่มีใครร้องไห้ในยุคทอง พ่ออธิบาย: ไม่มีควมจำเป็นต้องร้องไห้ ดวงวิญญาณนั้นต้องไปและเล่นบทบาทของเขาตามบัญญัติกรรมของเขา เป็นเพราะไม่มีความรู้ใด ๆ มนุษย์จึงร้องไห้อย่างมาก! บางคนแม้กระทั่งเป็นบ้า ที่นี้พ่ออธิบาย: หากแม่ของลูกตาย, ให้ท่านฮาว! ถึงแม้ว่าพ่อของลูกตาย, จงท่านฮาว! ให้กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ของฉันคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดเดียวและไม่มีใครอื่น ลูก ๆ ควรจะมีสภาพเช่นนั้น ลูกต้องเคยได้ยินเรื่องราวของราชาที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่นแล้ว ไม่ได้มีเรื่องของความทุกข์ในยุคทองและไม่ได้มีความตายก่อนเวลาอันควรใด ๆ ลูก ๆ รู้ว่าลูกกำลังเอาชนะความตาย พ่อฉันแม้กระทั่งเรียกได้ว่าเป็นความตายที่ยิ่งใหญ่ ท่านคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ลูกต้องเอาชนะความตาย นั่นคือความตายจะไม่วันมาหาใครที่นั่น ความตายไม่สามารถมาหาดวงวิญญาณหรือร่างกาย ดวงวิญญาณเพียงแต่ละร่างหนึ่งแล้วใช้อีกร่างหนึ่ง สิ่งนั้นอ้างอิงว่า ‘ความตายได้นำพวกเขาไป’ อย่างไรก็ตามไม่มีสิ่งที่เป็นความตายเช่นนั้น ผู้คนเฝ้าแต่ร้องสรรเสริญ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด พวกเขาเรียกร้องสรรเสริญ พ่ออธิบาย: กิเลสทั้งหลายทำลายสติปัญญาของลูกไปอย่างสิ้นเชิง ในเวลานี้ไม่มีใครรู้จักพ่อ เหตุนี้เองจึงเรียกว่าเป็นโลกของลูกกำพร้า พวกเขาเฝ้าแต่รับราและทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน ทั้งโลกนี้คือบ้านของบาบา พ่อทำให้ลูก ๆ ทั้งหมดของโลกนี้บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ อย่างแท้จริงที่เคยมีโลกที่บริสุทธิ์ถึงครึ่งหนึ่งของวงจร มีเพลงร้องว่า: ราชาคือรามและผู้คนก็เป็นของราม จะสามารถมีความไร้ศีลธรรมจรรยาที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาพูดว่าสิงโตและแกะดื่มม้น้ำด้วยกันที่นั่น ดังนั้นราวัน ฯลฯ จะมีชีวิตอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ผู้คนจากต่างแดนก็หัวเราะเมื่อพวกเขาได้ยินเรื่องราวเหล่านั้น พ่อมาที่นี้และให้ความรู้แก่ลูก โลกนี้ไม่บริสุทธิ์ ท่านทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ด้วยแรงบันดาลใจหรือ? พวกเขาเรียกหา “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้เข้ามาในบาร์ด แม้กระทั่งเวลานี้ พ่อพูดว่า: พ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าสมุทรแห่งความรู้และตัดเทียมกับพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นไวยาสน์ที่แท้จริง ดังนั้นผู้เดียวนี้คือไวยาสน์เทพและลูกคือลูก ๆ ของท่าน, สุขเทพ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพแห่งความสุข ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากไวยาสน์ ชีวจารย์ ลูกคือลูก ๆ ของไวยาสน์ อย่างไรก็ตามเพื่อที่ผู้คนจะไม่อยู่อย่างสับสน ลูกจึงเรียกว่าเป็นลูก ๆ ของชีวา ชื่อที่แท้จริงของท่านคือชีวา ดวงวิญญาณนั้นสามารถที่จะเป็นที่รู้จัก ดวงวิญญาณสูงสุดก็สามารถที่จะเป็นที่รู้จักเช่นกัน เพียงท่านเท่านั้นที่มาและชี้วิธีการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อคือพ่อของลูก ๆ ดวงวิญญาณ มีคำกล่าวว่าท่านนั้นมีรูปเหมือนกับนิ้วหัวแม่มือ สัญลักษณ์ขนาดใหญ่เช่นนั้นไม่สามารถจะคงอยู่ที่นั่น (ที่กึ่งกลางหน้าผาก) นั่นเป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง หมอเองก็พยายามอย่างหนักมากที่จะเห็นดวงวิญญาณ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถที่จะมองเห็นได้ ดวงวิญญาณสามารถจะเป็นที่ตระหนักรู้ได้ พ่อถามว่า: เวลานี้ลูกได้ตระหนักรู้ดวงวิญญาณหรือไม่? ดวงวิญญาณที่สดแสนเล็กน้อยนั้นมีบทบาทที่ไม่สูญสลายบันทึกอยู่ภายในเขา เหมือนกับแผ่นเสียง เริ่มแรกลูกเคยมีสำนึกที่เป็นร่างและเวลานี้ลูกได้กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูก ๆ ดวงวิญญาณรู้ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร สิ่งนั้นไม่มีที่สิ้นสุด บางคนถามว่าเมื่อไรจะเริ่มต้น อย่างไรก็ตามละครนั้นเป็นนิรันดร์ ไม่มีวันถูกทำลาย สิ่งนี้เรียกได้ว่าเป็นละครโลกที่ไม่สูญสลายที่ถูกกำหนดไว้แล้ว เวลานี้ลูกรู้จักโลก เช่นที่เด็ก ๆ ที่ไม่มีการศึกษาได้รับการศึกษา ดังนั้นพ่อกำลังสอนลูก ๆ เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาเล่าเรียนผ่านร่างกาย นี่คือนิยามสำหรับสติปัญญาที่เป็นหิน สติปัญญาได้รับความเข้าใจ บาบาได้ทำภาพให้กับลูก ๆ สิ่งเหล่านั้นง่ายตายอย่างยิ่ง มีตรีมูรติ บราห์มา วิษณุและชางก้า ทำไมบราห์มาได้รับการอ้างถึงว่าเป็นตรีมูรติ? พวกเขาพูดว่า “เทพเทพ มหาเทพ” พวกเขาได้วางผู้หนึ่งไว้เหนืออีกผู้หนึ่ง แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้นเลย สิ่งนั้นจะสามารถเป็นบราห์มาได้อย่างไร เพราะบราห์มาก็เรียกได้ว่าเป็นพ่อของปวงประชา (ประชาบิดา) เช่นกัน? บราห์มาจะสามารถเป็นเทพในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้อย่างไร? บราห์มาพ่อของปวงประชานั้นต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้อ้างอิงไว้ในคัมภีร์ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้และอธิบายแก่ลูกด้วยผู้นี้ พ่อทำให้ผู้นี้เป็นพาหนะของพ่อ พ่อมาในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของผู้นี้ ผู้นี้เองก็ละทิ้งกิเลสทั้งหลายด้วยเช่นกัน ผู้ที่มีการสละละทิ้งนั้นก็เรียกได้ว่าเป็นโยคี, ฤาษี เวลานี้ลูกคือราชาฤาษี ลูกทำสัญญา ชันยาสซี เหล่านี้ละทิ้งบ้านและครอบครัวแล้วจากไป ที่นี้สามิและภรรยาอยู่ด้วยกัน ลูกพูดว่าลูกจะไม่มีวันข้องแวะในกิเลส สิ่งหลักคือกิเลส ลูกรู้ว่าชีพบาบาคือผู้สร้าง ท่านสร้างสิ่งสร้างใหม่ ท่านคือเมสสิต, ผู้เป็นสัจจะ, ผู้มีชีวิต, มหาสมุทรแห่งความปิติและมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพ่อเท่านั้นที่รู้ว่าท่านทำงานของการสร้าง, บำรุงรักษาและการทำลายล้างอย่างไร มนุษย์ไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ลูก ๆ รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดและดังนั้นลูกจึงสามารถอธิบายแก่ทุกคนได้ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. แต่ละดวงวิญญาณมีบัญญัติกรรมของตัวเอง ดังนั้นเมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขาถูกต้องไม่ร้องไห้ ให้กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอย่างแท้จริง สิ่งนี้ควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวและไม่มีใครอื่น
2. ให้ละทิ้งกิเลสทั้งห้าที่ทำลายสติปัญญาของลูก ให้กลายเป็นเทพแห่งความสุขและทำให้ทุกคนเป็นสุข อย่าได้มีวันสร้างความทุกข์แก่ใคร

พร: ขอให้ลูกเป็นจ้าวสุริยาแห่งความรู้ (master sun of knowledge) และเผาความคิดและทัศนคติที่ไม่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณทั้งหมด

เช่นที่พระอาทิตย์เผาขยะและเชื้อโรคทั้งหมดของความไม่สะอาดทั้งหมดไปด้วยรังสี เช่นเดียวกันเมื่อลูกกลายเป็นจ้าวสุริยาแห่งความรู้และมองที่ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์, ความคิด, ทัศนคติ, และตรัสติที่ไม่บริสุทธิ์ของพวกเขาจะถูกเผาไป ความคิดที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถจุ่มดวงวิญญาณผู้ที่ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์จะอุทิศตัวเขาเองให้กับผู้ที่ชำระให้บริสุทธิ์ สำหรับสิ่งนี้จึงเป็นประการแห่งพลัง นั่นคือ ให้อยู่อย่างมั่นคงอย่างสม่ำเสมอในสภาพของจ้าวสุริยาแห่งความรู้

คติพจน์: การเป็นตัวของตัวเองน่าและทำให้เกิดผลกระทบของชีวิตโยคีของลูกกับผู้อื่นคืองานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่

*** โอม ชานติ ***